

УДК 37.013

DOI: <https://doi.org/10.33989/2524-2474.2019.74.196655>

ІННА ЛЮБЧЕНКО

ORCID: 0000-0002-5360-812X

()

Place of work:

Country: Ukraine

Email: lybchuk1905@ukr.net

АЛЛА КУЧАЙ

ORCID: 0000-0002-0133-2109

(Умань)

Place of work: Communal Higher Educational Institution «Umansky humanitarian and pedagogical T.G. Shevchenko College»

Country: Ukraine

Email: allakuchai1@ukr.net

СУТНІСТЬ І СТРУКТУРА ІНТЕРАКТИВНИХ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

У статті обґрунтовуються теоретичні основи готовності майбутніх педагогів ЗДО до застосування інтерактивних педагогічних технологій у професійній діяльності. З'ясовано, що застосування інтерактивних педагогічних технологій в освітній процес є однією зі складових загальної системи формування готовності майбутніх педагогів до професійної діяльності. Зазначено, що готовність фахівців з дошкільного виховання до професійної діяльності об'єднує у собі ті необхідні компетентності, мотиви, мотивації, настанови, досвід, котрі при поєднанні з психічними процесами і якостями, набувають таких властивостей і станів, які забезпечують можливість ефективно організувати освітню діяльність та оптимально нею управляти.

***Ключові слова:** професійна готовність; педагог дошкільної освіти; інтерактивні педагогічні технології.*

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими і практичними завданнями. Зміна освітньої парадигми в сучасній освітній системі України від традиційної до особистісно зорієнтованої моделі, перехід освіти на державні стандарти вимагають від вищих педагогічних закладів освіти більш досконалої, професійної підготовки майбутніх педагогів закладів дошкільної освіти.

Сучасний вихователь дітей дошкільного віку – це професіонал, який розуміється на використанні та впровадженні інноваційних та інтерактивних технологій в ЗДО, вдало володіє різними сучасними методиками, формами, методами організації освітньої діяльності і розвитку дітей дошкільного віку.

У зв'язку з євроінтеграцією освіти України, необхідністю забезпечення конкурентоспроможності українських фахівців з дошкільного виховання на світовому ринку праці, перед майбутнім педагогом постають нові актуальні завдання щодо професійної готовності та компетентності та ін.

Аналіз основних досліджень і публікацій із зазначеної проблеми. Проблеми підготовки майбутніх педагогів розкрито в сучасних наукових дослідженнях Н. Бібік, М. Євтух, І. Зязюн, Е. Карпова, В. Кузь, Н. Кузьміна, А. Ліненко, Л. Міщик, Г. Нагорна, Л. Хомич та ін..

До питань про становлення формування готовності студентів до певного виду педагогічної діяльності А. Богуш, Н. Волкова, С. Литвиненко, О. Шпак та ін.; формування готовності, спрямованої на особистісне і професійне удосконалення майбутніх педагогів: морально-психологічної готовності Бех, Л. Кондрашова, Л. Хоружа, готовності до професійного самопізнання та саморозвитку Н. Гузій, О. Пехота. У нашому дослідженні опираємося на наукові дослідження щодо формування професійної компетентності вихователів ЗДО Г. Беленької, готовності педагогів до застосування інноваційних та інтерактивних педагогічних технологій у професійній діяльності Л. Акпинар, І. Дичківської, Н. Гавриш, Т. Поніманської, О. Пометун. Однак наукових розвідок, які б вивчали проблему формування готовності майбутніх педагогів ЗДО до застосування інтерактивних педагогічних технологій є недостатньо.

Отже, беручи до уваги вищезазначене, **метою публікації** є обґрунтування педагогічних умов ефективною готовності майбутніх педагогів ЗДО до застосування інтерактивних педагогічних технологій у професійній діяльності.

Виклад основного матеріалу з обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Сьогодні змінюються вимоги до майбутніх фахівців з дошкільного виховання, які закінчили вищі навчальні заклади різних рівнів акредитації. Майбутній педагог з дошкільного виховання повинен не лише володіти теоретичними основами своєї професійної діяльності, а й якісно виконувати свої функції, виявляти нестандартне, креативне мислення, гнучку увагу й фантазію, здатність сприймати, розвивати й впроваджувати інноваційні технології, інтерактивні форми роботи в діяльності з дошкільниками, володіти кооперативними вміннями роботи в колективі однодумців та колег, користуватись різноманітним технічним обладнанням, використовувати новітні технологічні засоби для організації своєї професійної діяльності.

Для вирішення цих завдань постає важливим формування готовності майбутнього педагога з дошкільного виховання до застосування інтерактивних технологій.

Звернемося до теоретичних основ готовності майбутніх педагогів ЗДО до застосування інтерактивних

педагогічних технологій у професійній діяльності.

У великому тлумачному словнику сучасної української мови поняття *готовність* розглядається як приготування, підготовка до чого-небудь, набуття досвіду, досягнення високої майстерності (Бусел, 2004, с. 194).

На початку ХХ ст. термін «готовність» виник як потреба моделювання активності особистості в різних сферах життєдіяльності, зокрема як феномен соціально-ціннісної резистентності (опірності) людини до зовнішніх і внутрішніх впливів навколишнього середовища в межах регуляції й саморегуляції поведінки людини (Хьелл, & Зиглер, 2011, с. 288–290).

Згодом поняття готовності стало вводиться в теорію діяльності й розглядатись у зв'язку з емоційно-вольовим, інтелектуальним, морально-психологічним потенціалом особистості в майбутній професійній діяльності. Проблема готовності стала предметом розгляду у вітчизняній педагогічній науці й була представлена, насамперед, у працях К. Дурай-Новакової, Г. Костюка, Н. Кузьміної, О. Мороза, В. Сластьоніна, А. Щербакіна та ін.

Так, М. Дьяченко, Л. Кандибович розглядають готовність як єдність професійно важливих якостей особистості й настрою на майбутню діяльність (Глузман, 2010, с. 314).

На думку В. О. Сластьоніна, професійна готовність фахівця охоплює такі компоненти:

- психологічна готовність – сформованість певного ступеня спрямованості на професійну діяльність;
- науково-методична готовність – передбачає володіння повним обсягом суспільно-політичних, психолого-педагогічних і спеціальних знань, необхідних для професійної діяльності;
- практична готовність – наявність сформованих на прогнозованому рівні професійних умінь і навичок;
- психофізіологічна готовність – наявність відповідних передумов для професійної діяльності й оволодіння певною спеціальністю професійно значущих рис особистості;
- фізична готовність – відповідність стану здоров'я та фізичного розвитку вимогам професійної діяльності і професійної працездатності (Сластєнин, & Мищенко, 1991, с. 81).

Л. Кондрашова розглядає готовність до діяльності як фундамент професіоналізму, основою якого є психологічна готовність – «складне особистісне утворення, що включає в себе ідейно-моральні і професійні погляди і переконання, професійну спрямованість психічних процесів, оптимізм, налаштування на працю; спроможність до подолання труднощів, самооцінку результатів праці, потребу у професійному самовихованні, що забезпечує високі результати праці» (Кондрашова, 2006, с. 148).

В. Синявський, О. Мельник розглядають поняття «готовність» як активно-дієва змобілізованість емоційних, вольових, інтелектуальних і поведінкових зусиль людини на виконання завдання. На їх думку, для готовності до дій потрібні знання, уміння, навички, наполегливість, та спрямованість на їх здійснення. Передумовами виникнення готовності до виконання конкретної діяльності є її розуміння, усвідомлення відповідальності, бажання досягнути успіху, визначення послідовності дій і способів роботи (Синявський, & Мельник, 2007, с. 22–23).

До структури готовності особистості до професійної діяльності дослідники відносять такі компоненти:

- мотиваційний (ставлення до професії, інтерес до неї);
- орієнтаційний (уявлення про особливості і зміст професійної діяльності, про її вимоги до особистості);
- операційний (володіння способами і прийомами професійної діяльності, необхідними знаннями, уміннями та навичками);
- вольовий (самоконтроль, саморегуляція, уміння керувати собою у процесі виконання професійних обов'язків);
- самооцінка своєї професійної підготовки і її відповідності вимогам діяльності.

О. Г. Кучерявий визначає готовність до педагогічної праці як цілісну властивість особистості, що має таку структуру:

1) психологічна готовність (наявність в педагога самоцінних знань в області загальнолюдської та професійної культури; сформованість у нього мотивів активності в професійній діяльності, спрямованої на безперервне стимулювання розвитку свідомості й самосвідомості особистості учня, всіх її сфер у процесі засвоєння змісту освіти й виховання; внутрішнє прийняття педагогом установок на гуманізацію й особистісну орієнтацію навчально-виховного процесу, професійну самоосвіту й самовиховання, творчий підхід до виконання всіх професійних функцій);

2) практична готовність (оволодіння системою професійно-педагогічних умінь і якостей різної функціональної спрямованості);

3) готовність до самовдосконалення після закінчення ЗВО (сформованість змістових мотивів безперервного професійного самовдосконалення і його культури в цілому) (Кучерявий, 2011, с. 38).

У своїх наукових працях О. Г. Кучерявий надає модель фахівця, яка розроблена на основі гармонійної єдності цілісного й особистісно орієнтованого методологічних підходів. Основними системними характеристиками фахівця-педагога слід вважати:

а) гуманістичну спрямованість особистості педагога на особистість вихованця;

б) цілісну множину взаємопов'язаних духовно-моральних якостей (віра в дитину як особистість, здатну реалізувати свій потенціал; любов до дітей і педагогічної професії, надія на реформування системи освіти в країні на особистісно зорієнтованій основі, реалізація розроблених проектів навчання й виховання розвивального характеру та ін.);

в) готовність до педагогічної творчості;

г) готовність до професійно-педагогічного вдосконалювання і рефлексії цього процесу;

д) готовність до творчої педагогічної праці (Кучерявий, 2007, с. 37).

Отже, готовність майбутнього педагога до професійної (педагогічної) діяльності розглядаємо як показник його здатності вирішувати освітні проблеми збагачувати знання, уміння, компетенції стосовно використання новинок дошкільної освіти, прагненню займатися самоосвітою, звертатися до невичерпних джерел педагогічної думки.

Готовність майбутніх педагогів дошкільної освіти до професійної діяльності об'єднує у собі ті необхідні компетентності, мотиви, мотивації, настанови, досвід, котрі при поєднанні з психічними процесами і якостями, набувають таких властивостей і станів, які забезпечують можливість ефективно організовувати освітню діяльність та оптимально нею управляти.

Виділяємо такі ознаки готовності до педагогічної діяльності:

– педагогічна самосвідомість;

– емоційно-позитивне ставлення до вихованця, педагогічного процесу і засобу освітньої діяльності;

– знання про структуру особистості дитини, її вікові зміни, цілі й засоби педагогічного впливу в процесі її формування та розвитку;

– педагогічні вміння щодо організації й здійснення освітнього і виховного впливу на особистість, що формується;

– прагнення спілкуватися з дітьми, передаючи їм свій досвід, знання відповідно до змісту й способів досягнення соціально значущих цілей.

Застосування інтерактивних педагогічних технологій в освітній процес є однією зі складових загальної системи формування готовності майбутніх педагогів до професійної діяльності.

Розглянемо детальніше тлумачення поняття «інтерактивні технології». У словнику іншомовних слів «технологія» визначається як сукупність способів переробки матеріалів, виготовлення виробів, надання послуг; процеси, що супроводять ці види робіт (Морозов, & Шкарапута, 2000, с. 12).

У педагогічному словнику М. Ярмаченко педагогічна технологія розглядається, як поняття, що взаємодіє з дидактичним завданням. Якщо дидактичне завдання виражає цілі навчання й виховання, то педагогічна технологія – шляхи і засоби їх досягнення. Педагогічна технологія складається з приписів способів діяльності (дидактичні процеси), умов, в яких ця діяльність має втілюватися (організаційні форми навчання), і засобів здійснення цієї діяльності». З дидактичної точки зору проектування педагогічної технології – це розробка прикладних методик, що описують реалізацію педагогічної системи за її окремими елементами. Вибір педагогічної технології визначається особливостями дидактичного завдання (Ярмаченка, 2001, с. 359).

Г. Селевко педагогічну технологію розглядає як систему функціонування всіх компонентів педагогічного процесу, побудовану на науковій основі, запрограмовану в часі й у просторі і яка призводить до намічених результатів» (Селевко, 2005, с. 24).

І. Дичківська звертає увагу на визначальні ознаки педагогічної технології, такі як декомпозиція навчального процесу на взаємопов'язані етапи; координованість і поетапність дій, спрямованих на досягнення позитивних результатів; однозначність виконання передбачених процедур і операцій (Дичківська, 2004, с. 14).

До педагогічних технологій відносять інтерактивні навчальні технології.

Так, А. Панфілова зазначає, що інтерактивні навчальні технології – це ігрові технології навчання і розвитку, що побудовані на цілеспрямованій спеціальній організованій груповій та міжгруповій діяльності, «зворотному зв'язку» між всіма учасниками для досягання взаєморозуміння й корекції навчального і розвивального процесу, індивідуального стилю спілкування на основі рефлексивного аналізу (Панфілова, 2003, с. 70).

О. Комар інтерактивними педагогічними технологіями розглядає як організацію навчального процесу, у якій кожен студент бере участь у колективному взаємодоповнюючому, заснованому на взаємодії та спілкуванні всіх його учасників процесу навчального пізнання» (Комар, 2011).

Інтерактивні педагогічні технології широко використовуються у дошкільній освіті.

У нашому дослідженні поняття «технологія інтерактивного навчання» розглядаємо як особливу організацію освітнього процесу, за якої кожен його учасник бере активну участь у колективному процесі пізнання, взаємодії та спілкуванні. Інтерактивність реалізуються через різні дидактичні, ігрові методи, прийомів, операції педагогічної взаємодії, послідовна реалізація яких створює умови для розвитку учасників педагогічного процесу і передбачає його певний результат.

Інтерактивні методи навчання зорієнтовані на реалізацію пізнавальних інтересів і потреб дошкільників, тому особлива увага приділяється організації процесу ефективної комунікації та взаємодії, в якій учасники освітнього процесу взаємодії більш мобільні й активні.

Організації процесу взаємокомунікації сприяє застосування відповідних методів освітньої діяльності. Відбувається групове, індивідуальне та колективне, навчання, тобто навчання у співпраці. Інтерактивне навчання підпорядковується вимогам особистісно орієнтованого підходу розвитку дошкільника, оскільки воно, як того і вимагає насамперед цей підхід, ставить у центр освітнього процесу дитину, прагнучи максимально задовольнити її потреби і створити освітнє середовище та умови для всебічного розвитку.

Використання інтерактивного навчання у дошкільній освіті зумовлює її успішність та ефективність.

Висновки та перспективи подальшого дослідження проблеми. Отже, формування готовності майбутнього педагога дошкільної освіти до педагогічної діяльності передбачає його фахову кваліфікацію та певну сукупність особистісних якостей і властивостей.

Здійснений аналіз поняття «педагогічна технологія» дозволяє виокремити такі її основні критерії: наявність пізнавальних завдань, чіткої мети, представлення змісту у вигляді системи, послідовність дій, визначення способів взаємодії учасників освітнього процесу, наявність способів і засобів одержання інформації.

Як показує проведений нами аналіз психолого-педагогічної літератури до педагогічних технологій відносяться інноваційні та інтерактивні педагогічні технології, які вибудовані на гуманізації й демократизації педагогічних відносин, активізації освітньої діяльності студентської молоді, ефективності організації й управління процесом надання освітніх послуг.

Переконатися в результативності та перевагах інноваційного та інтерактивного навчання можна тільки за умови безпосередньої його реалізації в освітній педагогічній діяльності. Подальшого дослідження потребує проблема формування готовності майбутніх педагогів ЗДО до застосування інтерактивних педагогічних технологій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

- Великий тлумачний словник сучасної української мови / уклад. і гол. ред. В. Т. Бусел. Ірпінь : Перун, 2004. 1440 с.
- Глузман Н. А. Методико-математична компетентність майбутніх учителів початкових класів. Київ : Вища шк. XXI, 2010. 407 с.
- Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології. Київ : Академвидав, 2004. 334 с.
- Комар О. Теоретичні та методичні засади підготовки майбутніх учителів початкової школи до застосування інтерактивної технології : дис. ... д-ра пед. наук : 13.00.04. Умань, 2011. 405 с.
- Кондрашова Л. В. Концепція «Взаємодії моральних і психологічних якостей у змісті педагогічного професіоналізму». *Професійне становлення майбутнього вчителя: монографічний огляд* / ред. Л. В. Кондрашова. Кривий Ріг, 2006. С. 6–34.
- Кучерявий О. Г. Педагогіка: особистісно-розвивальні. Київ : Наук. думка, 2011. 464 с.
- Панфилова А. П. Игротехнический менеджмент. Интерактивные технологии для обучения и организационного развития персонала. Санкт-Петербург : Знание, 2003. С. 70.
- Педагогічна технологія. *Педагогічний словник* / за ред. М. Д. Ярмаченка. Київ : Пед. думка, 2001. С. 359.
- Селевко Г. К. Педагогические технологии на основе информационно-коммуникационных средств. Москва : НИИ шк. техн., 2005. 208 с.
- Сластѣнин В. А., Мищенко А. И. Профессионально-педагогическая подготовка современного учителя. *Советская педагогика*. 1991. № 10. С. 79–84.
- Словник-довідник з професійної орієнтації учнів / уклад.: В. В. Синявський, О. В. Мельник. Київ : Мегапринт, 2007. С. 22–23
- Технологія. *Словник іншомовних слів* / уклад.: С. П. Морозов, Л. М. Шкарапута. Київ : Наук. думка, 2000. С. 573.
- Хьелл Л., Зиглер Д. Теории личности (основные положения, исследования и применение). Санкт-Петербург : Питер Ком, 1998. 608 с.

REFERENCES

- Busel, V. T. (Ed.). (2004). *Velykyi tлумachnyi slovnyk suchasnoi ukrainskoi movy [A great explanatory dictionary of modern Ukrainian]*. Irpin: Perun [in Ukrainian].
- Dychkivska, I. M. (2004). *Innovatsiini pedahohichni tekhnolohii [Innovative pedagogical technologies]*. Kyiv: Akademvydav [in Ukrainian].
- H'ell, L., & Zigler, D. (1998). *Teorii lichnosti (osnovnye polozhenija, issledovanija i primenenie) [Theories of personality (key points, research and application)]*. Sankt-Peterburg: Piter Kom [in Russian].
- Hluzman, N. A. (2010). *Metodyko-matematychna kompetentnist maibutnikh uchyteliv pochatkovykh klasiv; [Methodological and mathematical competence of future primary school teachers]*. Kyiv: Vyshcha shk. XXI [in Ukrainian].
- Komar, O. *Teoretychni ta metodychni zasady pidhotovky maibutnikh uchyteliv pochatkovoї shkoly do zastosuvannia interaktyvnoi tekhnolohii [Theoretical and methodological principles for the preparation of future primary school teachers for the use of interactive technology]*. (Extended abstract of PhD dissertation). Uman [in Ukrainian].
- Kondrashova, L. V. Kontsepsiia «Vzaiemodii moralnykh i psykholohichnykh yakosteı u zmistı pedahohichnoho profesionalizmu» [*The concept of "Interaction of moral and psychological qualities in the content of pedagogical professionalism"*]. In L. V. Kondrashova (Ed.) *Profesiine stanovlennia maibutnoho vchytelia: monohrafichnyi ohliad [Professional Formation of the Future Teacher: A Monographic Review]* (pp. 6-34). Kryvyi Rih [in Ukrainian].
- Kucheriavyi, O. H. (2011). *Pedahohika: osobystisno-rozvyvalni [Pedagogy: personal development]*. Kyiv: Nauk. dumka [in Ukrainian].
- Panfilova, A. P. (2003). *Igrotehnicheskij menedzhment. Interaktivnye tehnologii dlja obuchenija i organizacionnogo razvitija personala [Game-technical management. Interactive technologies for training and organizational development of staff]*. Sankt-Peterburg: Znanie [in Russian].
- Pedahohichna tekhnolohiia [Pedagogical technology]. (2001). In M. D. Yarmachenko (Ed.). *Pedahohichni slovnyk [Pedagogical dictionary]* (pp. 359). Kyiv: Ped. dumka [in Ukrainian].
- Selevko, G. K. (2005). *Pedagogicheskie tehnologii na osnove informacionno-komunikacionnykh sredstv [Pedagogical technologies based on information and communication tools]*. Moskva: NII shk. tehn. [in Russian].
- Slastjonin, V. A., & Mishhenko, A. I. (1991). Professional'no-pedagogicheskaja podgotovka sovremennogo uchitelja [Professional and pedagogical training of a modern teacher]. *Sovetskaja pedagogika [Soviet pedagogy]*, 10, 79-84 [in Russian].
- Syniavskiy, V. V., & Melnyk, O. V. (Comps.). (2007). *Slovnyk-dovidnyk z profesiinoi oriientatsii uchniv [Vocabulary guide for students' vocational guidance]*. Kyiv: Mehaprynt [in Ukrainian].
- Tekhnolohiia [Technology]. (2000). In S. P. Morozov, & Shkaraputa, L. M. (Comps.). *Slovnyk inshomovnykh sliv [Dictionary of foreign words]* (p. 573). Kyiv: Nauk. dumka [in Ukrainian].

LIUBCHENKO I.

Place of work:

Country: Ukraine

Email: lybchuk1905@ukr.net

KUCHAI A.

Place of work: Communal Higher Educational Institution «Umansky humanitarian and pedagogical T.G. Shevchenko College»

Country: Ukraine

Email: allakuchai1@ukr.net

THE ESSENCE AND STRUCTURE OF THE INTERACTIVE PEDAGOGICAL TECHNOLOGIES

The article substantiates the basic pedagogical conditions of reading of future teachers of preschool institutions for the use of interactive pedagogical technologies in their professional activities. It has been established that the use of interactive pedagogical technologies in the educational process is one of the components of the general system of the formation of future teachers' reading for professional activities. That is why, in the context of the updated educational paradigm, the problem of developing the professional reading of teachers in preschool education is very relevant. It is noted that the willingness of specialists in preschool education to professional activity combines the necessary competencies, motives, motivations, attitudes, experience, which, in conjunction with mental processes and properties, acquire such properties and conditions that provide the ability to organize educational activities effectively and optimally manage it. This causes teachers to reorient themselves in their professional activities, use the latest educational, interactive and innovative pedagogical technologies that encourage educators to be creative, innovative in pre-school education.

In our studying, the concept of "technology of interactive learning" is considered as a special organization of the educational process, in which each participant takes an active part in the collective process of knowledge, interaction and communication. Interactivity is realized through various didactic, game techniques, operations of pedagogical interaction, the consistent implementation of which creates conditions for the development of participants in the pedagogical process and implies its definite result.

Interactive teaching methods are focused on the realization of cognitive interests and needs of preschoolers, so special attention is paid to organizing the process of effective communication and interaction, in which participants in the educational process of interaction are more mobile and active.

Organization of the process of intercommunication promotes the use of appropriate educational methods. There are groups, individual and collective, which are taught in cooperation. Interactive learning is subject to the requirements of a personally oriented approach to the development of preschool children, as it requires, first of all, places this child at the center of an educational process, striving to satisfy its needs as much as possible and create an educational environment and conditions for comprehensive development.

Using interactive tutoring in pre-school education determines its success and effectiveness.

Ensure the effectiveness and benefits of innovative and interactive learning can only be provided if it is indirectly implemented in educational pedagogical activities. Further research needs a problem of forming the reading of future teachers of pre-school establishments for the use of interactive pedagogical technologies.

Key words: professional reading; competence; educational activities; interactive technologies.

Одержано 03.09.2019

УДК 378.011.3-051:6-047.58

DOI: <https://doi.org/10.33989/2524-2474.2019.74.196656>

НАТАЛІЯ НАГОРНА

ORCID: 0000-0003-0017-9496

(Полтава)

Place of study: Poltava V.G. Korolenko National Pedagogical University

Country: Ukraine

Email: tala.nagorna@gmail.com

ПРОЕКТУВАННЯ І МОДЕЛЮВАННЯ ЯК СКЛАДОВІ ПРОЕКТНО-ТЕХНОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЙ

У статті розглядаються поняття «проектування» і «моделювання» як складові проектно-технологічної компетентності майбутніх учителів технологій. Насамперед, розглянуто важливість формування у майбутніх учителів технологій професійної компетентності, зокрема проектно-технологічної. Під час аналізу останніх досліджень і публікацій виявлено, що в колі науковців не склалося єдиної думки, щодо розкриття складових проектно-технологічної компетентності майбутніх учителів технологій.

Основне завдання статті – розглянути поняття «проектування» і «моделювання», їх місце в якості складових проектно-технологічної компетентності майбутніх учителів технологій. Також, зроблено спробу дослідити взаємозв'язок між зазначеними поняттями і проектно-технологічною компетентністю майбутніх учителів технологій.

Розкрито місце проектно-технологічної компетентності у Державному стандарті освітньої галузі «Технології». Зазначено, що згідно даного стандарту, до проектно-технологічної діяльності, відповідно і компетентності, входять такі структурні компоненти, як моделювання, конструювання, проектування.

Для виявлення основних напрямів формування у майбутніх вчителів технологій проектно-технологічної компетентності було з'ясовано її компоненти та насамперед, виявлено значущу для даного дослідження, суть понять «проектування» і «моделювання». Охарактеризовано два види проектування – традиційне і нетрадиційне, визначено їх складові. Ви-